

Lažni èuvari rodne grude

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2009/2/26 12:09:31

Izjava Skupštine Republike Slovenije u kojoj jasno i nedvosmisleno preudicira granicu između Slovenije i Hrvatske u Savudrijskoj vali i na lijevoj obali Mure, izazvala je (konaèno) i reakcije međimurskih politièara.

Tako kandidat za župana Križaiæ (HDZ) traži službenu izjavu Skupštine Međimurske županije a najavio je „da æe zatražiti što o ovom pitanju kaže susjedni lendavski župan Blažeka...“ (??) Drugi kandidat za župana, Posavec (nepoznate pripadnosti) izjavljuje: „ Za nas Međimurce nedopustivo je da se kompromisi nacionalnih politika pod krinkom viših interesa ponovno lome preko naših leđa i na uštrb naše djedovine“.

Kandidat za opæinskog naèelnika Makovec (HSLs) optužuje Sloveniju da opet izaziva i strašno je ogorèen ovakovim postupcima slovenske strane.

O ovome problemu naveliko se sada raspisao i jedan mali lokalni režimski tjednik koji „hrabro“ piše da je „ lijeva obala rijeke Mure neosporno hrvatska“.

Svi ovdje imenovani ali i neki drugi, neжданputa su h rabro isprsilil svoja junaèka prsa u obrani rodne grude.

A nitko ih nije pitao, niti su oni sami objasnili zašto TEK SADA brane rodnu grudu?

Jesu li slovenske pretenzije na hrvatski teritorij na lijevoj obali Mure zapoèele tek sada?

Zašto međimurski politièari te pretenzije nisu prepoznali 2006. kada je tadašnji ministar vanjskih poslova Slovenije, Dimitrije Rupel objavio „Bijelu knjigu“ u kojoj je potpuno jasno napisao da je teritorij na lijevoj obali Mure slovenski?

Zašto međimurski politièari te pretenzije nisu prepoznali u srpnju 2006. kada je ministru Kalmeti, zbog prosvjedne note Ljubljane bilo ZABRANJENO službeno otvoriti novi most preko Mure kod Sv. Martina? Nije li tada Ljubljana tvrdila da je most izgrađen na spornom teritoriju? Nismo li tada ja i zastupnici Hrvatskog sabora Kapraljeviæ Vuljani, Kurtov i Pavlic, u znak prosvjeda zbog popustljive hrvatske politike simbolièno „otvorili“ taj most? I kao su na to reagirali sadašnji „branitelji rodne grude“?

Na press konferenciji HDZ-a Međimurja, održanoj 6. srpnja 2006. , gospoda Ivkoviæ i Pleša sasuli su na mene drvlje i kamenje zbog mojeg simboliènog i protestnog otvaranja mosta na Muri, kod Svetog Martina na Muri.

Izjavili su da sam iznio gomilu laži. A što sam rekao?! Prvo, da je Vlada RH ustuknula pred prosvjednom notom slovenske vlade i da je to jedini razlog što ministar Kalmeta nije most otvorio u utorak, 4. srpnja. Drugo, rekao sam da službena Ljubljana, po prvi puta, u «Bijeloj knjizi» svojata teritorij RH na lijevoj obali Mure. I treæe, da je most nesumnjivo izgrađen na teritoriju RH, novcem poreznih obveznika RH i da Slovenija nema pravo prosvjedovati.

Župan je šutio a onaj mali režimski lokalni tjednik koji izlazi u Èakovcu optužio me da izazivam međunarodne incidente.

Od objave «Bijele knjige», slovenskog ministra Rupela, upozoravam na njihove pretenzije na hrvatski teritorij uz rijeku Muru.

Kako se na to postavila naša politika najbolje ilustrira razgovor kojega sam tog dana, na mostu vodio s tadašnjim glasnogovornikom Vlade RH, Ratkom Mačekom. Nazvao me i sav u strahu pitao „Drago, kaj to delaš, nemoj, pusti, budu se Slovenci srdili na nas.“

Budu se Slovenci srdili na nas! To je bila naša nacionalna politika!

Zašto međimurski političari te pretenzije nisu prepoznali 2007. kada je „Instituti 25. junij 1991“ objavio zemljopisne karte u kojima je hrvatski teritorij na lijevoj obali Mure kod Sv. Martina na Muri, Murskog Središća i Podturna proglasio slovenskim? I ne samo to, nego je o šire područje Štrigove označio kao spornim teritorije.

U travnju mjesecu 2008. list „Međimurje“ objavio je moje kolumne u kojima sam prenio dio tih zemljopisnih karata. Tjedan dana nakon toga objavio sam i precizne karte hrvatskog katastra tih, tobože spornih područja.

Cijelo vrijeme sporenja o granici naši mediji stalno su se bavili samo Savudrijskom valom. I onim zaseocima u Istri. O Muri nisu ni pisnuli. Zašto? Zato što su Istarski političari znali taj problem daleko na nacionalni nivo. Zato što su znali komunicirati s medijima. Neku večer u emisiji „Otvoreno“ koja se bavila tim problemom, bio je župan Varaždinske županije!?

A gdje je bio Međimurski župan? Ili su ovi na HTV-e pobrkali Muru i Dravu?

Naš teritorij na lijevoj obali Mure kojega svojataju susjedi po površini VEĆI JE OD CIJELE Savudrijske vale.

Za svo to vrijeme naši međimurski političari bili su tiho, kaj ne budu rasrdili Slovence. I razvijali dobrosusjedske odnose s općinskim načelnicima, predsjednicima mjesnih zajednica i kućnih savjeta.

A onda je puklo! Najprije nam je Slovenija blokirala pregovore o ulasku u EU.

Pa onda i u NATO! Iako je tek iz drugog pokušaja slovenski parlament ratificirao protokol o ulasku Hrvatske u NATO, temeljem ustavnog zahtjeva za raspisivanjem referenduma o tom pitanju, akt ratifikacije parlamenta je blokiran. On je pod vetom. I može se aktivirati samo ako inicijatori referenduma odustanu od njega ili se na referendumu donese pozitivna odluka. A sve mora biti gotovo prije 3. travnja. Ako do toga datuma Slovenija u Washington ne pošalje akt ratifikacije, Hrvatska ne može biti primljena u NATO na godišnjem samitu.. A prema anketama, čak 58% glasača na tom referendumu bi glasalo PROTIV ulaska Hrvatske u NATO!

Kako su naši političari u Zagrebu na to reagirali? To je igra, lakrdija, cirkus, tvrdili su. Slovenci prijete praznom puškom. Sanader, Milanović, Pusić, Frišić ... svi su očekivali da ta tobožnja igra prestane. Bili su uvjereni da je suština problema u međustrančkim sukobima u Sloveniji. Čak je Dragica Zgrebec nedavno u Saboru, u razgovoru s grupom općinskih vijećnika iz Svetog Martina, odgovarajući na pitanje jednoga od njih ustvrdila da se radi o međustrančkoj slovenskoj svađi. Gadno su se prevarili. I ona „Bijela knjiga“ Rupela, i one karte Podobnika i ovaj zahtjev za referendum DIO JE DRŽAVNE SLOVENSKE POLITIKE u kojoj svako igra svoju ulogu. I neće Slovenija popustiti. Niti će pristati na rješavanje graničnog spora pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu. Inzistirati će i dalje i DOBITI posredništvo Europske komisije u kojem će diplomatska arbitraža na čelu s Ahtisaarijem nacrtati granice.

Istoga dana kada se Sanader sastao s Pahorom (srijeda, 25. veljače) Slovenija je u Bruxellesu blokirala novo poglavlje. Ali u toj blokadi više nije sama. Pridružile su se Danska, Finska, Belgija, Nizozemska i Velika Britanija.

Cijelo vrijeme bilo smo tiho. Kaj se Slovenci nebudu srdili.

Ali sada su se probudili hrabari branitelji rodne međimurske grude Posavec, Križaiæ, Ivkoviæ, Makovec ...

Zašto tek sada? Pa u svibnju su lokalni izbori. Moraju gospoda kandidati pred Međimurkama i Međimurcima opravdati svoju dosadašnju šutnju. I potpuno nerazumijevanje politike.

PS. U priopæenju župana Posavca piše: „... i da je nadzirala neke druge „prijeporne toèke“, između ostaloga i na lijevoj obali Mure kod Hotize...“

Kod Hotize??? Pa zar je Hotiza u Hrvatskoj? Zašto mu savjetnici ili tekstopisci nisu objasnili da se u ovakvim sluèajevima ne smije pozivati da zemljopisne toèke koje se nalaze na teritoriju druge države nego da se mora pozivati na toèke koje se nalaze na teritoriju naše zemlje? Dakle, umjesto „kod Hotize“ ispravno je „kod Svetog Martina na Muri“.

Ali, župan oèito ne zna da Slovenija svojata naš teritorij uz cijelu lijevu obalu Mure.

Ista se pogreška umalo potkrala i autorima Zakljuèka Hrvatskog sabora u svezi sa graniènim sporom s republikom Slovenijom. Na moju diskretnu intervenciju, još u toku pripreme teksta, iz toga dokumenta brisano je ono „kod Hotize“ i umjesto toga upisano „... i na lijevoj obali Mure, područja koja su 25. lipnja 1991. bila nesporno pod suverenitetom vlasti republike Hrvatske...“. A ta formulacija obuhvaæa i ono područje kod Murskog Središæa i Podturna.